

Oy benim sol yarım - Bilenmiş bıçak yarım ---

ŞEFİNUR TEZGEL

1971 yılında Malatya - Kürecik'te doğan Şefinur Kürt milliyetindedir.

Daha çocukluğunda devrimçileri de, evlerini bozan zulüm devletinin yüzünü de görür. Bütlerce evlerinde karakol kurulan işkencecilerle yaşamak zorunda kalır.

Çocuk yaşta buntlara tanıklık eden Şefinur'un yaşamı da o günlerin derin izleriyle doludur. Ama onun için net olan devrimçilerdir, mücadeledir. Tanıdığı her devrimci kendisinde tarif edilecek bir hayranlık uyandırır. İdealleri de böyle şekillenir. Bir çocuğun büyüdüğünde neler yapacağını, ne olacağını kilise sözlere ifade ettiği yaşlarda Şefinur'un büyüdüğünde ne olacağı daha o günlerden belli olur bir yerde.

Sahpetlerinde kucaklıken tanıdığı devrimçilerden bir çok şey öğrendiğini belirtir. O günleri "Ben daha şu kadardım" diye başlayan sözlerle kendini de hatırlamak anlatır, güler espiriler yapar sonraki yıllarda.

92 yılında ezlemini duyduğu mücadeleye aktif olarak katılır. Kısa bir süre sonra polis operasyonundan dolayı ilk tutukluğunu İstanbul'da yaşar. Çıkarılmaz aynı koşullarla mücadelesine devam eder. Vahşetler geçtikçe mahallelerinde emekçi hallun içinde örgütlenme faaliyetleri yürütür. Hallun olanaklarını ve yaşam koşullarını gördükçe onlarla daha da bütünleşir. Sevgisini, saygısını dolara dobralığıyla onlara taşır. Sözcünü salıncakla seccilele Anadolu insanının kalmasını, ikinci planda olmalarını kabullenmez, onlarla daha yoğun ilişkiler kurarak bilincileştirme faaliyetleri yürütür.

Elbette bu durumdan rahatsız olan evin erkekleri, kurulu ve rahat dükkanlarının bocalmasını istemez. Ama Şefinur inatadır. Yeri geldiğinde kaldığı evlerde bu konuda kadının nasıl düşünmesi gerektiğini, nasıl yapması gerektiğini ve önemini evin erkekleri ile tartışıp kabalığını anlatmaktan çekinmez.

En çok duyduğu karşılık ise, "Tamam bacım doğru da, böyle gelmiş böyle gider, onlar haklarını arasın kim engelleyer ki.." vb. dur. Buna karşın pratiklikle karşılıklı engelleri gördüğünde tartışmaktan da geri durmaz.

Mahalli alanlarda yürüttüğü faaliyet sırasında göçaltılar yaşayan Şefinur, 95 yılından itibaren illegal faaliyetler yürütmek üzere yeraltına çekilir, görevler alır.

Yeraltı örgütlenmesinde üstlendiği görevini sürdürürken 96 yılının şubat ayında tutulsa düşer. Aynı operasyonda onunla birlikte tutulunan yoldaşlarından biri de Ali Ateş'tir.

Yasadığı tutukluluk onun moral-motivasyonunu bozamaz. Çoşkusundan bir şey kaybettirmez. Yine Bayrampazı Hapishanesindedir. Yine pen şakıralı yine dobra dobradır. Sözünü serlinmez Şefinur, ne varsa onu olduğu gibi söyler. Bu nedenle çok kavgalar yaşar ama hiç kimseye dargın kalmaz. Her ne kadar kavgalılığı giderek kaldığı yenden ilişkisine devam eder.

"Dobra dobraydı Sefa. Ağınca ne gelirse söylerdi. Voldaşlarıyla kaldığı ilişkilerindeki sıcaklığı yaşamın her alanında görmek mümkündür. Ama bir de öfkelenmişti mi onu durdurmak imkansızdı. Öfkesi dinene kadar yanına yaklaşılmazdı. Zayıf yeri kakkaha atacağı bir konu bulunmazdır. Ondan

sonrası kalıyordu.

Birahankara alabildiğince öfkeliydi. Kendisine demir milği anlatıp yol gösterenlerin düştüğü hali görünce ağız dolusu söyleyeceğini söylerdi "

Hani su gibi berrak derleğ ya. Öyledir Şefinur. İca dışı birdir. Utandığında yüze bakar, tırnaklarıyla oynar. Öfkeli olduğunda yüze sert bir ifade alır, kahtabası attığında gözlerinden yaşlar gelir. Mücadelesi de böyledir. Coculuğundan beri yaşadığı onca şeye rağmen asla tereddüte düşmez. İcaeni - dışarı, demokratik ya da illegal alan... her yerde her görev ve sorumluluğa neşe kaynağıdır. Özü - sözü yaşamı birdir.

"Onu güldürmeye bayılıyorum. Golu meşhurdur kahtabası. O önde ben arkada koştururuz havalandırma da. Elinde süpürge ya da ariepas sapı olur. Kovular beni, kim bilir ne şaka yaptım da, laf yetiştiremeyince ya da laf yeterse kahtabasında böyle koşturur beni. Yalalayınca da bir şey yapmaz. Kızamaz."

Aynı zamanda müziptileriyle anlıdır. Ortalığı karıştırmayı sever. Kadınlar kofuşunun neşe kaynağı olduğu gibi ortak faaliyetlerde tüm hapishanenin de neşe kaynağıdır. Bir kenara geçip birileriyle fışkas yapıyorsa yine bir şeyler cerevindiğini herkes anlar.

Cocukları çok severdi. Ziyaret günleri iceni girilen çocukları aşırı sevgisi ile ağlatır, onlarla top oynar karınlarını doyurur öyle yolları.

"Bir gün ziyaret kabiniinin ateli tarafından sevimsiz bir çocuk gördü. Çocuk iceni girmeye çalışıyor, annesinden ayrılmak istemiyordu. Şefinur, "Ben o çocuğun yanaklarını ısırmazam

sevmeesen için rahat etme' diyordu. Gök uğraştı ve sonunda 'ileri almaya' bıraktı. Ne tabii çocuğun yavaşlıklarını güçlene isirdi. Çocuk hem geliyor, hem 'abki niye isirdin' diye som-sulu boynuna sarılıyordu. Gök isten bir sarılmaydı. 'Gök sevimsisin de ondan' diye acılıyordu isirmesini. Sonra gençliği alıp yattı.

Neşeli, sen-xatıralı olduğunda böyledir Şefinur ama öfkelendiğinde, hele hele bir şeyi kabullenmişse ağzını bıcağa açmaz.

Ölüm Arucu gençliklerinin toplantıları yapılırken herkes duygularını ifade ediyordu. Şefinur yine aynı yalınlıktaydı.

Herkes gördüğü rüyasını anlatırken Şefinur da rüya tabiri yapar fıkralarda. Bazen de "böyle sımarlama rüya da ancak böyle olur" der kahkahasını atardı.

Ölüm Arucu eliplerinin netleştiği günlerde Şefinur da üstlendiği görevler nedeniyle, kendini kuşanacak savaşçılar arasına dahil edilmediğini öğrenir. Bu onun için ağır gelir. Kabullenmez. Oysa kendince hazırlıklarını ~~tamam~~ bile tamamlamıştır. Bundan sonra teluvar aynı eşsizlikle işlerine sarılması gerektiğini bilir. Söyleyeceğini yine söyler ama silenti yaratacağı durumdur kaçınır.

19 Aralılı gecesi en öndedir. Öfle doludur. Böyle anırdaki 'deliliğini' bilir yoldaşları. Öcü kavadır, durmaz yerinde.

O gece durduğu yerde durmuyor, yığıntı gıc bembasının ortasında koşturuyordu. Birlikte son sigaramızı tamiştik. Gök sağulhanlıydı Şefinur. O gece her şey "tamiçledi". ve görevini tamamladıktan sonra gülümsedi. Şehit düştükten sonra düşmanın eline bir ağıp bile geumemeliydi. Bir eliyle tamiçlik yapıpken diğer eliyle gece bombalarını atıyordu. Kahramanca karşıladı ölümü"

ŞEFİNUR TELGEL 2

Alevler arasındaayken o yine su gibi berrak, emelci hallun kavgasının içinde atacak kadar huzurluydu. Vedalaşma anında bile yığıttır Şefinur. Karşı kağızta kalantara el sallayarak zafer işaretleri yaparalı, alevlerin arasında kahramanlık yaratır.

Şefinur'un ölümüneyle annesi;

"Kaşarlıken onu anlayamadım" diyordu. Ardından onun mücadelesini gözü önünde sürdürürken "Şefo'ma tayyik olsun O sici qdı severdi" diyerek kavgasının yolunu da gösteriyordu.

Kavgasının yolu, kurtuluşun yolu kahramanlarımızın yolu. O yoldan dönülmeyeceluti...

Delikanlıydı bu Şefo dedikleri.

bir silki mi dizleri

bir silki mi yumruğunu

Ateş olsan yalın yalın kavrulan

deniz derya olsan köpürür

ok yaldan fırtar gibi

Simselik olsan aluwardın günter geceler bayu

Duru bir su gibiydi bu Şefo dedikleri

bakısan görürdün kendini

Öyle saf öyle temiz

bir tas su raesi gelirdi

Şefo bu her damardan su içmez

Eğenin tütünü gibi ay nazlı nazlı

Oy gülüşüne sevdalandığım

Oy benim sol yanım kışkın yanım

bilenmiş bozale yanım

delikanlı yanım

Öfkem benim

kışkınlığım

incedim hırçınlığımı

Goculu yanım

çığır dolusu kahliyaham benim

bir amre değer guluşun

hayret yanım

Dağlara gıdelim Şefo

Adam seninle deli olur

Nurur kendini dağların başına

dağların başına

Dağlara çıkalım Şefo, sarp yemmalı dağlara

Soluğum yetmez sana ama

Dağlara çıkalım Şefo

Kan alımar orda sular

Dağın ter kurcalım vardığımızda dağlara

Halaya duralım şefo

Tut elimden Şefo

beladır bu eller

durulmaz.